

'De stad mag trots zijn op ons bier'

Op stap gaan en in verschillende kroegen je eigen gebrouwen biertjes bestellen. Emiel Swierstra kan die missie inmiddels wegstrepen van zijn *bucketlist*. Bierbrouwerij Martinus opende onlangs zijn deuren aan de Kostersgang. Met veel plezier levert de 28-jarige student geschiedenis zijn aandeel in het familiebedrijf.

Door Koen Marée

De kleine oogjes van Swierstra gaan nog schuil achter een luxe zonnebril. De tentamens zijn achter de rug, dus er kon een drankje vanaf. Een biertje van eigen makelij, welteverstaan. Van binnen fleurt hij even op als blijkt dat vader Albert-Jan net een rondleiding start, waar we bij aan kunnen sluiten. Heeft hij nog een halfuurtje langer de tijd om wakker te worden.

Wie geblinddoekt door het gebouw loopt, zou zich zo in de Negende Cirkel of 't Golden Fust kunnen wanen. Door het gemorste bier blijven schoenen flink aan de grond plakken. Na de Tweede Wereldoorlog was dit het eerste Groningse industriepand dat weer werd opgebouwd, zo vertelt Albert-Jan. Eerst huisde er een kachelfabriek, daarna een drukkerij. Die drukkerij nam hij zo'n twintig jaar geleden over.

Manusje van alles

De rondleiding begint op de begane grond, waar het hele productieproces plaatsvindt. De brouwerij kan maandelijks zo'n 10 à 12 duizend liter bier brouwen. In grote tanks vindt het gistingsproces plaats. Achterin worden de fusten en flesjes van etiketten voorzien, gevuld en gesorteerd. Op zowel de eerste als de tweede verdieping is er de mogelijkheid om te zitten en biertjes te proeven, terwijl je de gistwalmen opsnuift. Verser kun je het niet krijgen.

Vol enthousiasme vertelt Emiel over de brouwerij. 'Een paar jaar terug kreeg de drukkerij van mijn vader het moeilijk door de economische crisis. We moesten op een gegeven moment klussen aannemen onder de kostprijs, er zat geen toekomst meer in. Mijn broertje, Martijn, is toen aan de bieruniversiteit van Leuven gaan studeren en heeft verschillende stages gelopen. Samen met mijn vader en moeder is hij de eigenaar. Vincent, mijn andere broer, en ik zijn manusjes van alles. Ik heb vooral een rol in de distributie.'

Het roer bij de familie ging definitief om. De drukpers werd verkocht en van dat geld konden de ketels worden bekostigd. Daarnaast vond een flinke verbouwing plaats. 'Het hele pand is gestript. Mensen zeiden tegen mijn vader: bouw hier toch studentenwoningen in. Maar hij wilde per se nog iets nieuws beginnen, ook al is hij nu 62. De drukkerij gaf hem veel stress, dat is nu totaal anders. Ik heb hem nog nooit zo gelukkig gezien als de afgelopen maanden.'

succes

verhalen

'Martinus is voor de familie, maar eigenlijk voor de hele stad tof'

Huiselijke sfeer

Zelf hielp hij mee met de verbouwing, maar tegelijkertijd begon Emiel na de zomer aan zijn studie geschiedenis. 'Tien jaar geleden heb ik dat ook gedaan in Groningen, maar toen ben ik na een paar weken gestopt. De afgelopen jaren handelde ik in aandelen, pokerde ik en had ik een bedrijfje in kerstpakketten. Ik verdiende bakken met geld, maar wilde nu toch het leven over een andere boeg gooien. Terug op het oude nest. Ik wil graag verdergaan met waar ik ooit mee ben begonnen, want studeren is leuk. Het is goed om te leren hoe de wereld in elkaar zit.'

'Daarnaast wil ik het opzetten van de bierbrouwerij ook gewoon niet missen. Hier kan ik zoveel werken als ik wil, er is genoeg dat moet gebeuren. Martinus is voor de familie, maar eigenlijk voor de hele stad tof. Op dit moment zijn we de enige Groningse bierbrouwerij die ook echt in de binnenstad zit en brouwt.

Bovendien kan iedereen naar binnen lopen, we hebben bewust een hele huiselijke sfeer willen creëren. Trouwens, ons logo verwijst nog wel naar de drukkerij. Het is geïnspireerd op de stijl van de Groningse drukker en kunstenaar Hendrik Werkman.'

De komende tijd zal hij veel rondrijden met fusten en kratten Martinus. Langzaam maar zeker weten Groningse horeca de brouwerij te vinden en hetzelfde geldt voor stadgers. Op 14 november was de officiële opening. 'Binnenkort wil ik mijn klas uitnodigen om hier langs te komen. Ik denk dat ze wel enthousiast zullen zijn. Het mooiste zou zijn dat de hele stad trots is op de brouwerij. Dat mensen aan toeristen vertellen dat ze naar Martinus moeten. Ja, dat is het ultieme doel.'

24-11-2015